

نوشته Ignacio Ramonet

ایالات متحده که هم اکنون نیز در افغانستان و عراق درگیر در « جنگی عمومی بر علیه تروریسم» است ، جبهه جدیدی (۱) را در سومالی می گشاید . حملات هوایی اخیر و فرستادن ناوگان دریایی نشانه آن است که از دیدگاه واشنگتن که پیش از این نیز در پایان سال ۲۰۰۱ یک اتحاد ضد تروریستی در خلیج عدن برپا ساخته بود، شاخ آفریقا ازین پس صحنه عملیات این کشور بر علیه شبکه القاعده است .

اتحادیه محاکم شریعت اسلامی که توسط کسبه موگادیشو به جان آمده از آزار سرداران جنگی ، حمایت مالی می شد در ژوئن ۲۰۰۶ با بیرون راندن آنان، پایتخت را تسخیر کرد . نیروهای اسلامی موفق به برقراری نظم در کشوری شدند که از پانزده سال پیش در آشوب دائم رها شده بود .

ایالات متحده که دیدگاه بسته خویش از «جنگ بر علیه تروریسم» را نشان داده و بر روی سرداران جنگی داو گذاشته بود، این نظم نوین را نپذیرفت . به ویژه از آنرو که این محاکم شریعت اسلامی به دریافت کمک مالی از ایران متهم بودند . پنتاگون بدین ترتیب اتیوپی مسیحی را که از سال ۲۰۰۲ از یک برنامه کمک نظامی سود می برد تشویق به حمله نظامی کرد و امکانات شناسایی هوایی و ماهواره ای را در اختیار آن قرار داد .

نبرد اتیوپی شگفت انگیز بود . در عرض هشت روز مناطق تحت کنترل اتحادیه محاکم شریعت اسلامی اشغال و موگادیشو در ۲۸ دسامبر ۲۰۰۶ تسخیر گردید . هم اکنون حدود بیست هزار سرباز اتیوپی در سرتاسر کشور حضور دارند . تحت فشار ایالات متحده گروه ارتباط بین المللی در مورد سومالی در اوایل ژانویه در نایروبی (کنیا) تشکیل جلسه داد و خواستار کمک مالی « فوری » برای یک نیروی حافظ صلح شد که تشکیل آن از سوی سازمان ملل متحد پیش بینی شده است . در حال حاضر به غیر

از اتیوپی تنها اوگاندا موافقت خود را برای ارسال نیرو اعلام کرده است. واشنگتن اعلام کرد که آمریکا علاوه بر کمک مالی ۱۶ میلیون دلاری به آقای عبداللهی یوسف، رئیس جمهور موقت سومالی، همچنین به این کشور کمک های انسانی نموده و ۲۴ میلیون دلار دیگر نیز خواهد داد که ۱۴ میلیون آن صرف نیروهای حافظ صلح خواهد شد. دولت بوش اسلام گراهای سومالی را به پناه دادن به دو تروریست، یعنی آقایان فضل عبدالله محمد و صالح علی صالح، متهم کرد. این دو نفر در سوء قصدهای سال ۱۹۹۸ در کنیا و تانزانیا علیه سفارتخانه های آمریکا که ۲۲۴ کشته به جای گذاشت شرکت داشتند.

آقای ایمن الظواهری، مسئول شماره دو سازمان القاعده، مبارزین اسلام گرا را به مقاومت در مقابل دخالت آمریکا فراخوانده و اعلام کرده است که «از تمام مسلمانان جهان می خواهم که به جهاد مردم سومالی بپیوندند (...). جنگ واقعی با حمله به نیروهای متخاصم اتیوپی آغاز خواهد شد (...). به شما توصیه می کنم که به خصوص به عملیات دام اندازی، مین گذاری و انتحاری متوسل شوید(۲)». او همچنین مسلمانان را به الهام از جنگ های چریکی افغانی ها و عراقی ها تشویق نمود. آقای عبدالرحیم علی مدعی، سخنگوی محاکم شریعت اسلامی، به نوبه خود اظهار کرد که نهضتش «شکست نخورده است» (۳) و افراد آن در جنوب رودخانه جوبا، در مرز کنیا دوباره متشکل شده اند، منطقه ای که در آن اتیوپی ها و نیروهای ویژه آمریکایی توسط هواپیماهای جنگی ای. سی. ۱۳۰ که در جیبوتی متمرکز شده اند، به شکار اسلام گرایان پرداخته اند.

همانگونه که اشغال کابل در سال ۲۰۰۲ مسئله طالبان ها را حل نمود و یا اشغال بغداد به حل مشکل عراقی ها هیچ کمکی نکرد، اشغال موگادیشو توسط نیروهای اتیوپی نیزه تنها باری از مشکلات سومالی برنخواهد داشت بلکه با این اقدامات، تازه مشکلات این منطقه آغاز گشته است.

۱) شاید هم چهارمین جبهه چرا که هنگام حمله اسرائیل علیه حزب الله در اوت سال ۲۰۰۶، رئیس جمهور بوش اعلام کرده بود که « لبنان سومین جبهه نبرد جهانی علیه تروریسم است».

۲) (آ. اف. پ.، ۶ ژانویه ۲۰۰۷).

۳) (اینترناشنال هرالد تریبون، نویی سور سن، ۴ ژانویه ۲۰۰۷).

بر گرفته از لوموند دیپلماتیک

www.ayenda.org